

75 LET JAROSLAVA SÝKORY

V pochmurném pondělku dne 27.května nás náhle po krátké těžké nemoci opustila legenda klatovského volejbalu Jaroslav Sýkora. Dne 13. srpna tohoto roku by dosáhl 79 let. Jarda byl typem skromného, spolehlivého, pracovitého a velmi ochotného člověka a výborného kamaráda, což plně uplatňoval v osobním životě i na své sportovní dráze. Nejprve jako hráč družstva mužů TJ Klatovy, v němž významně přispíval k tomu, že od roku 1968 se družstvo udržovalo téměř dvacet let na špičce krajské odbíjené. Souběžně začal od roku 1975 pracovat ještě jako trenér dětí, mládeže, juniorů a několik let též družstev žen a mužů a dosáhl se svými družstvy řady výborných výsledků. Tuto záslužnou a náročnou práci vykonával naplno do své sedmdesátky, a to vesměs bez nároku na finanční odměnu. Ani po ukončení neztratil zájem o dění v oddílu a pomáhal příležitostně trenérům téměř do posledních chvil svého života. Vychoval nespočet klatovských volejbalistů, z nichž mnozí se následně stali ligovými a někteří i extraligovými hráči. Z některých se stali dlouholetí trenéři, nebo sportovní funkcionáři a současně kvalitní a charakterní lidé. Činnost Jardy a několika dalších kamarádů pro klatovský volejbal se stala základním kamenem budování následníka – již řadu let velmi úspěšného SK Volejbal Klatovy. Jardovi se dostalo řady ocenění, z nichž nejvýznamnější bylo velké uznání od všech jeho odchovanců i funkcionářů oddílu, ale i to, že se stal čestným členem Plzeňského krajského volejbalového svazu a v roce 2020 obdržel medaili Ing. Vladimíra Spirita za přínos Českému volejbalu od Volejbalového svazu ČR. Pevně věřím, že bude in memoriam zařazen i do síně slávy sportovců a funkcionářů okresu Klatovy, kterou již 20 let každoročně doplňuje Pošumavské sportovní sdružení ve spolupráci s Deníkem Klatovska v rámci vzorně organizovaného a záslužného každoročního vyhodnocování nejlepších sportovců roku.

Kromě volejbalové činnosti stačil Jarda ještě od roku 1983 až do roku 2010 pracovat s jeho typickou obětavostí a pečlivostí v lyžařské škole ve Sportovním areálu Špičák, kde odvedl pořádný kus kvalitní práce v roli lyžařského instruktora, a navíc spoustu dobrovolnické práce pro zlepšování podmínek činnosti lyžařské školy i celého Sportovního areálu Špičák.

Jako by ještě bylo málo výše uvedeného, svou obětavost prokázal i v roli dobrovolného funkcionáře na dalších akcích např. cyklistickém Králi Šumavy a několika automobilových závodech.

Bezkonkurenční výjimečnost prokázal Jarda i v udržování své sportovní kondice, když volejbal hrával pravidelně a kvalitně s mnohem mladšími a výkonnými borci ještě do své sedmdesátky. Do stejného věku ještě hrál i tenis, do pětasedmdesátky ještě aktivně provozoval lyžování a do posledního měsíce života pravidelně dosti intenzivní cyklistiku na horském kole!!!

Věřím, že všichni sportovci, kteří Jardu poznali a spolupracovali s ním mu jsou za jeho zásluhy nesmírně vděční, nikdy na něj nezapomenou a přijdou se s ním řádně rozloučit. Jako jeden z jeho nejbližších přátel jim již předem děkuji a zároveň děkuji všem, kteří mu v jeho životě pomáhali, vycházeli vstříc a projevovali mu i náležité uznání a vděčnost. Budou ji moci projevit i na **posledním rozloučení dne 4.6. od 11.15 v klatovském krematoriu. Čest jeho památce.**

Jaroslav Frič